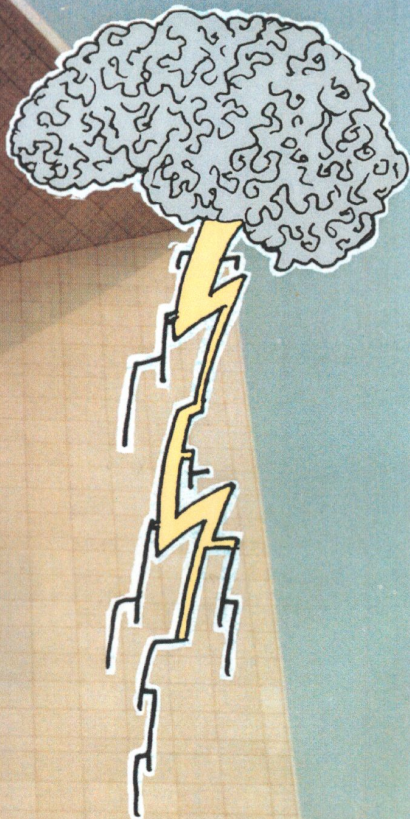
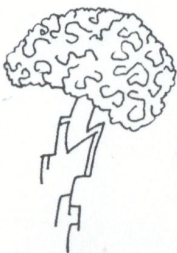

augustus 2001

Rome Reis

Van de redactie...

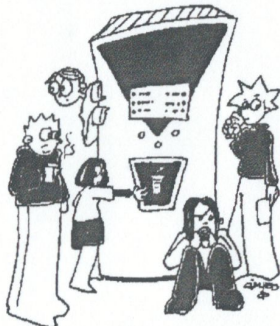
Gelukkig, de vakantie is weer voorbij.

Wat een verschrikkelijke tijd is dat toch altijd weer: dagen zonder invulling, de brandende zon op je hoofd, de verplichting om je net-niet-zo-strakke lijf aan iedereen te tonen, overvolle terrasjes en tot overmaat van ramp een hele tijd geen Brainstorm op je deurmat.

Wij van de redactie hebben daar gelukkig iets op gevonden: dagenlang hebben wij opgevuld met schrijven, interviewen, onderzoek, doorstrepen en weer aanvullen. Geen brandende zon voor ons, geen terrasjes maar donkere studentenkamers die slechts verlicht werden door het licht van onze computerschermen. Lekker in onze joggingpakken, want er was toch niemand in de buurt. Geen moment van verveling, want we hadden een missie.

Gelukkig begint het nieuwe collegejaar nu weer. Kunnen we fijn inspiratie opdoen voor de volgende vakantie!

EEN KUDDE JONGE
BY EEN DRINKPLAATS...

COLOFON

De Brainstorm is een gezamenlijke uitgave van de vakgroep Kunstmatige Intelligentie, RuG en de studievereniging CoVer en wordt gratis verspreid onder KI-studenten, staf en anderszins geïnteresseerden. De Brainstorm verschijnt minimaal 3 maal per jaar in een oplage van 270 exemplaren.

Redactieadres

Psychologisch Instituut Heymans
Grote Kruisstraat 2/1
9712 TS Groningen
E-mail: bstorm@ai.rug.nl

Hoofdredactie

Nina Schaaap

Eindredactie

Douwe Terlulin

Redactie

Jan Willem Marck
Liesbeth van der Feen
Arjan Stulver

Met dank aan

Berto Boofjink, Peter Duijhuys, Hilbert Koetsier, Rineke Verbrugge

Tekeningen -> Douwe Terlulin
Voorkant - Douwe Terlulin
Opmaak -> Liesbeth van der Feen

Advertenties

CoVer
t.a.v. Douwe Terlulin
Kruisstraat 2/1
9721 TS Groningen
E-mail: cover@ai.rug.nl

© CoVer 2001

-

-----Workshop
robotbouwen (4)----

---- CD-recensies (6)-----

----- Interview met Peter

Duifhuis (8)-----

SMS-interfaces (10) -----

-----Puzzel (12)-----

----- Rome-excursie (13) -----

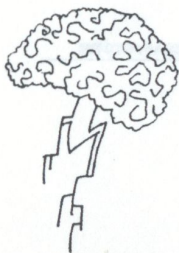
----- P.O.E.S. (21) -----

----- Film-recensie (22) -----

----- Epistemic Logic (24)-----

----- Stripfreak (30)-----

-----Screw U (32) -----

Workshop Robotbouwen

Al eeuwen lang zijn

mensen gefascineerd door robots. Zo ook Wiebe en ik – en in 1999 besloten we zelf een robot te gaan bouwen. Het nieuws over dit kennelijk opzienbaarlijke feit is in de wereld verspreid geraakt en zo heeft het kunnen gebeuren dat middelbare school Belcampo van het Rölingcollege in Groningen ons benaderde om een workshop “robotbouwen” te geven. Deze school organiseert namelijk ieder jaar twee dagen met allerlei workshops, variërend van zang en dans tot knutselcursussen en kooklessen, waarvoor de leerlingen van alle klassen zich kunnen inschrijven.

Zo’n workshop geven leek mij direct een uitdaging, ook omdat ik me al enige tijd bezig hield met de vraag hoe je middelbare scholieren zou kunnen interesseren voor ons vakgebied. Wiebe en ik zijn aan het brainstormen geslagen over hoe je met een groep jongeren zonder al te veel kosten en binnen twee dagen robots zou kunnen fabriceren. Ik heb nog verwoede pogingen gedaan om door kwartsklokken aangedreven voortuigjes in elkaar te knutselen (naar

een idee van KIJK

redacteur Steven Bolt), maar die bewegingen begrijpelijkerwijs niet zo snel en zeker niet snel genoeg om een groep jongeren bij de les te houden. Uiteindelijk besloten we machines voor te stellen naar voorbeeld van onze eigen robot, namelijk voorgenoemde gebaseerd op auto-onderdelen. Een robuuste ruitenwissermotor ter voortstuwing is wel even wat anders dan een kwartsklokje.

In de dagen die aan de workshop voorafgingen, lieten we de volgende onderdelen aanvoeren voor twee te bouwen robots: vier ruitenwissermotoren – dat zijn uiterst sterke 12 Volts elektromotoren, die we tijdelijk van de autosloper in bruikleen mochten nemen en vier kunststof wielen van de Praxis. Om de wielen aan de motoren te kunnen bevestigen lieten we vier stalen assen draaien in een metaalwerkplaats van het

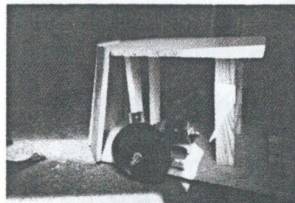
Rölingcollege. Om de motoren aan en uit te kunnen schakelen konden we een groot aantal relays (elektrische schakelaars) van de autosloper meekrijgen. In mijn elektronica werkplaatsje ontwierp ik een eenvoudig interface bordje, zodat de elektrische schakelaars met laptop computers aangestuurd zouden kunnen worden - want robots moeten natuurlijk computergestuurd zijn. Dan

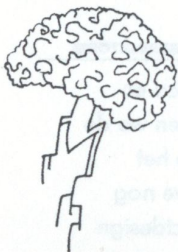
nog twee auto-accu's als energiebron en wat hout, fietsbanden, stroomdraad, boutjes en moertjes om de robots vorm te geven.

Donderdag 7 juni jl. gingen we met 18 jongens met dit zeer ambitieuze project aan de slag. De jongens - meisjes interesseren zich niet voor robots - kwamen uit alle klassen, van vbo-mavo 2 tot vwo 5. Daartussen waren er een paar die konden programmeren ("Maar kan ik op die laptop dan wel in C++ programmeren?") en een enkeling die ervaring had met brommers opvoeren en elektronica solderen. Na een voorstelronde en een

algemeen praatje over robotica en autonome systemen verdeelden we de groep in tweeën en gaven we het startschot. Gelukkig kregen we nog hulp van een studente productdesign uit het Westen van het land, want er moest natuurlijk zeer intensieve begeleiding gegeven worden - "Meneer, wat moet ik nu doen, meneer, meneer...". Maar als de jongens dan eenmaal met een klus aan de gang waren, dan waren de meesten ook zeer fanatiek bezig. Per team hield een groepje zich zoet met de constructie van de robot zelf, bereidde een groepje de elektrische bedrading voor, probeerde een tweetal een besturingsprogramma op de laptops te programmeren en was er een groepje die de toestromende meisjes aan de praat hield (vrouwen leiden de man van zijn werk af, zo bleek maar weer).

Na twee zeer vermoeiende dagen konden we het gedeeltelijk succesvolle resultaat aan geïnteresseerden laten zien. Het beoogde doel was niet

helemaal gehaald – de ene robot kon slechts rondjes rijden, maar de ander kon weldegelijk met de computer bestuurd worden. Helaas was de

feedback van de botssensoren (gemaakt van drukknopjes uit een oud toetsenbord) ook nog niet geïmplementeerd, dus de robot was nog niet geheel autonoom. Als we een dag meer hadden gehad...

Toch hebben we het gevoel dat de workshop geslaagd was – het is gelukt om een stel jongens te interesseren en van tien tot half vijf bij de les te houden. Of het onze opleiding studenten oplevert is de vraag, maar als een enkeling inspiratie heeft gekregen voor een technische vervolgopleiding, ben ik tevreden. ♦

CD-recensies

door Jan Willem Marck

Manu chao
...proxima estacio...
ESPARANZA
8/10

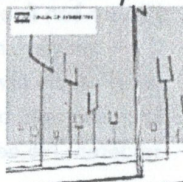

De nieuwe cd van het vrolijke Zuid-Amerikaanse mannetje Manu

Chao is weer net zo vrolijke en recalcitrant als de vorige. Hij is beter afgemixt dan vorige heb ik het idee, maar dat is ook wel logisch als je meer geld hebt. Uitblinkers zijn voor mij liedjes als nr 4 Promiscuity en nr 11 mr Bobby. Lekker vrolijk en exotisch. Ik vind hem leuk.

Muse
Origin of Symmetry
8,5/10

Origin of symmetry is vooral een heel serieuze CD. Stevige rock en

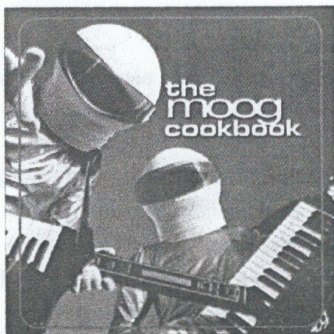

mooie piano/synthesizer stukjes wisselen elkaar regelmatig af. De teksten hebben een hoog poëtisch gehalte, zijn mooi en een beetje onbegrijpelijk. De zanger Matthew Bellamy, zingt zeer hoog en emotioneel. Je moet je er niet aan ergeren, dan is Origin of Symmetry een hele mooie cd.

?

The Moog Cookbook

7/10

Ik weet niet of ik me moet schamen dat ik hier naar luister of dat ik er trots op moet zijn dat ik mij hiervoor open kan stellen. Deze CD is gemaakt met slechte 1 synthesizer en wel een hele oude genaamd the Moog. Vandaar de titel. De CD bestaat uit alleen maar covers, die niet te beschrijven origineel zijn nagespeeld. Ik vind deze cd echt leuk, maar ik mag van mezelf niet een al te hoog cijfer geven, vanwege het te hoge kemp gehalte. Helaas.

Gorillaz

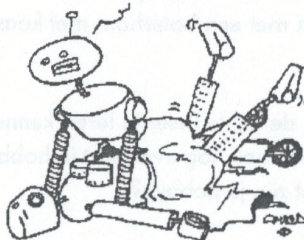
Gorillaz

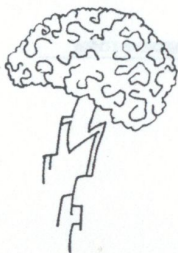
6/10

Deze illustere band heeft in korte tijd een zeer mysterieus en stoer imago weten te creëren. Hierdoor een beetje in de luren gelegd heb ik de goed uitzijnde CD gekocht. Helaas staat de muziek niet in relatie tot het uiterlijk vertoon van de Gorillaz. De muziek is een beetje saai en leeg alsof ze meer instrumenten hadden kunnen gebruiken. Ze hebben wel een heel erg eigen stijl (positief bedoeld). Volgende keer laat ik hem liggen en kopieer ik hem wel. ♦

EH SCHAT...
HEB JE NOG WAT
SMEROLIE?

Interview

Peter Duifhuis

Dynamic reporter duo Nina en Jan Willem onderzoeken Peter Duifhuis.

Gewapend met een veel te weinig vragen gingen wij op jacht en troffen wij Peter in de kelder. Onder het genot van een lekker weertje, drie 2.5 % bierpjes en een fontein die periodiek smerig water over ons regende hebben wij anderhalf uur zitten praten. Hieronder volgt een kort verslag.

BS: Hallo Peter, vertel eens wat meer over jezelf, zodat de lezer die jou niet kent jou ook een beetje kent.

Peter: Eeeh.. Ik ben dus Peter, een 23 jarige TCW student, lid van Cleo en mijn achternaam is Duifhuis. Dat is trouwens dezelfde achternaam als van mijn vader, Professor Duifhuis. Oh ja, ik heb ontbeten met een boterham met kaas.

BS: Om de echte Peter te leren kennen vragen we ook nog even wat je hobby's zijn. Wat zijn je hobby's?

Peter: Nou ik doe dus aan theatersport. Ik ben onlangs ook gaan frisbeeën, wat eigenlijk heel erg leuk is. Heel hard skaten op mijn skates vind ik ook heel gaaf. ...eeeh en seks vind ik ook wel tof. (red. op dit punt keek Peter even heel vies)

BS: Is er iets dat nog niemand van je weet, wat je met ons wil delen:

Peter: Mmmm.... Ja! Ik ben vanmorgen door een ontzettend lekkere mokkel ingeënt voor DTP, omdat ik naar Colombia ga. Een vriend van mij zit daar dus die ga ik drie weken opzoeken.

BS: Colombia dat is cool, maar om niet te veel af te dwalen: Waarom Cleo?

Peter: Eerst wou ik niet lid worden. Maar tijdens de Kei-week, ben ik toch bij Cleo langs geweest omdat die mensen daar mij eigenlijk wel leuk leken. Daar ben ik toen door een paar mensen omgepraat. Ze hadden ook een vrij grote toneel vereniging. Dat was eigenlijk de doorslag.

BS: Cleo of KI; leg het een beetje uit.

Peter: In den beginne deed ik een propedeuse informatica en was ik lid bij Cleo. Dat was dus geen TCW. Ik was in die tijd heel actief bij Cleo en uit eindelijk ben ik in mijn derde jaar voorzitter geweest van de vereniging zelf. In dat jaar heb ik dus vrij weinig aan m'n studie gedaan en dat begon ik toch wel te missen. Dus toen ben ik weer aan de studie gegaan en ben ik bij de brainstorm gegaan. Momenteel ga ik met minder mensen van Cleo meer om en bij TCW ga ik met meer mensen meer om. Ik ben mee geweest naar Rome en op het zeilkamp dus ik denk nu iets meer KI, dan Cleo.

BS: Heb je al een doel voor ogen bij KI?

Peter: Niet echt ik vindt het wel heel leuk en interessant maar ik heb eigenlijk geen flauw idee wat ik er mee ga doen later. Héél héél misschien ga ik misschien nog wel naar de toneel academie. Maar dat gebeurt alleen als ik KI echt niet meer

leuk vindt.

BS: Aha.. Chocolademelk of Cola?

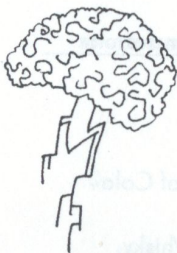
Peter: Nee helemaal fout. Whisky, Bier, water en vrouwen. En in die volgorde.

BS: Om ons interview maar af te sluiten stel ik een vraag die we ook hebben gesteld aan Jan Willem Wennekes en Erik Roos. Wat vindt je van de 2 andere kleine studenten verenigingen waar redelijk wat KI-ers lid van zijn, Dizkartes en Hendrik de Cock.

Peter: Tja ... uhm.... Dizkartes vindt ik eigenlijk te Veronica, je weet wel, jong snel en wild. Voor zover ik weet hebben zij een grote uittrek. (red. veel ouderejaars die lid af worden). Naar mijn smaak zijn ze ook iets te groot. Hendrik vindt ik eigenlijk iets te suf misschien. Ze hebben een beetje een imago probleem heb ik het idee. Ik moet wel zeggen dat ik het altijd wel gezellig vind als ik daar ben.

BS: Peter het was gezellig. Dank je wel voor het onderzoek.

Peter: Graag gedaan. ♦

SMS-interfaces

door Bas Geerdink en Nina Schaap

Mobiele telefoons worden steeds meer een onderdeel van onze samenleving. Een mobiele telefoon wordt bovendien vaker voor andere dingen gebruikt dan voor bellen. Een bekende functie is het versturen van SMS-berichten (SMS staat voor Short Message Service). Deze tekstberichten worden op de eigen telefoon ingetoetst en naar een andere mobiele telefoon gestuurd. Aangezien telefoons maar een beperkt toetsenbord (twaalf toetsen) hebben, zijn voor veel letters meerdere toetsaanslagen nodig. Vanwege de alfabetische indeling van het toetsenbord (zie figuur) kan dit voor Nederlandse tekstberichten een vermoeiende zaak worden. Wij hebben in ons Klein Project, onder begeleiding van Niels Taatgen, geprobeerd het toetsenbord van een mobiele telefoon zo aan te passen dat het intoetsen van Nederlandse tekstberichten op een snellere en effectievere manier gedaan kan worden.

Het huidige systeem van alle Europese telefoons heeft de een toetsenbordindeling zoals de volgende:

1 —	2 ABC	3 DEF
4 GHI	5 JKL	6 MNO
7 PQRS	8 TUV	9 WXYZ
* a / A	0 .,;:	# !?

Om een bepaalde letter op het scherm te krijgen moet de toets van de letters een aantal keren ingedrukt worden. Dit aantal wordt bepaald door de positie van de letter op de toets.

Door de huidige indeling zitten sommige letters op onhandige plekken. Zo is het voor de 'E', de meest gebruikte letter in het Nederlands, nodig om toets 3 twee keer in te drukken. Letters die vaak voorkomen zouden dus op de eerste plaats op een toets moeten komen, zodat

maar één toetsaanslag nodig is. Verder is het waarschijnlijk nog handig om letters die vaak na elkaar voorkomen niet op dezelfde toets te zetten om de benodigde pauze zo te vermijden.

De eerste doelstelling van ons project was het ontwerpen van een nieuwe interface. De nieuwe interface hebben we gebaseerd op letterfrequenties en letterpaar-frequenties die we hebben verkregen uit een corpus van Nederlandse gesprekken.

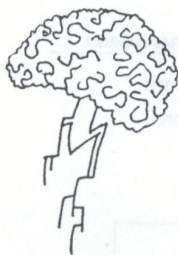
Oorspronkelijk was het verder de bedoeling een modelexperiment op te zetten in ACT-R. Dit modelexperiment zou de gebruiker moeten nabootsen in het leren van beide interfaces. Deze doelstelling hebben we echter niet gehandhaafd, omdat het ons na het ontwerpen van de nieuwe interface interessant leek om onderzoek te doen naar de zoekstrategieën van gebruikers. Onze tweede doelstelling is dan ook geworden: het onderzoeken van zoekstrategieën bij het leren van de twee SMS-interfaces. Dit onderzoek hebben wij met behulp van oogmetingsapparatuur gedaan.

Hieronder volgen onze resultaten: allereerst het nieuwe toetsenbord.

1 AVB	2 TMC	3 IHF
4 DGP	5 EQ	6 NKW
7 LUX	8 RJY	9 OSZ
* a / A	0 —	# !?,.

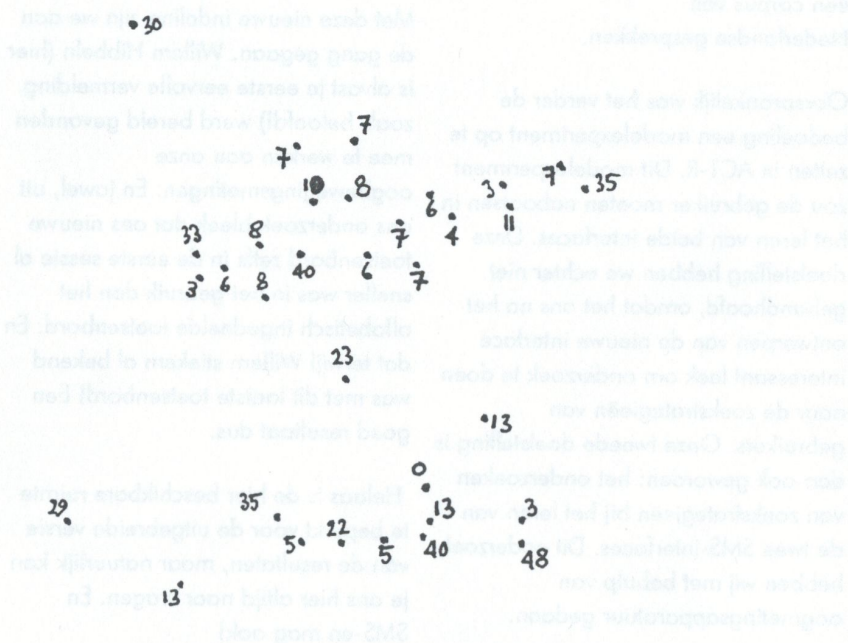
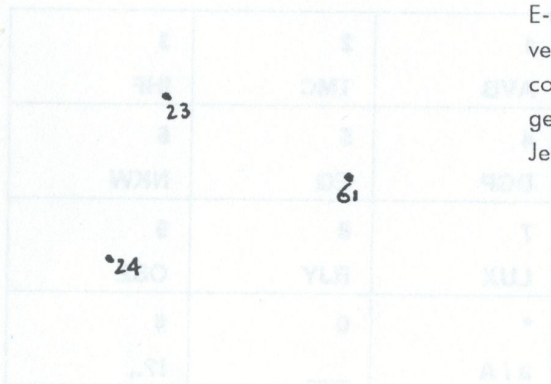
Met deze nieuwe indeling zijn we aan de gang gegaan. Willem Hibbeln (hier is alvast je eerste eervolle vermelding, zoals beloofd!) werd bereid gevonden mee te werken aan onze oogbewegingsmetingen. En jawel, uit ons onderzoek bleek dat ons nieuwe toetsenbord zelfs in de eerste sessie al sneller was in het gebruik dan het alfabetisch ingedeelde toetsenbord. En dat terwijl Willem stiekem al bekend was met dit laatste toetsenbord! Een goed resultaat dus.

Helaas is de hier beschikbare ruimte te beperkt voor de uitgebreide versie van de resultaten, maar natuurlijk kan je ons hier altijd naar vragen. En SMS-en mag ook!

Wat is dit?

E-mail je oplossing onder vermelding van Puzzel naar cover@ai.rug.nl en win een gesigneerde Scribbly van Jean-Paul Arends!

Rome-excursie

door Ernst en Johan

Anekdoten

Als je naar Rome gaat kun je twee treinen nemen: de goeie trein of de trein die Willem nam.

Tijdens ons vele gereis in Rome konden wij gebruik maken van de metro, dankzij de geregelde weekkaarten. In de metro is het echter een hele klus een plekje te bemachtigen. In de strijd om een stoel vergeet men (Jan-Willem) dan wel eens te controleren op kauwgom.

Wanneer je met zo'n grote groep op excursie gaat is het moeilijk iedereen bij elkaar te houden. Meestal werkte sociale controle afdoende, maar als Marcia op het w.c. gaat zitten kunnen wij er natuurlijk ook niks aan doen.

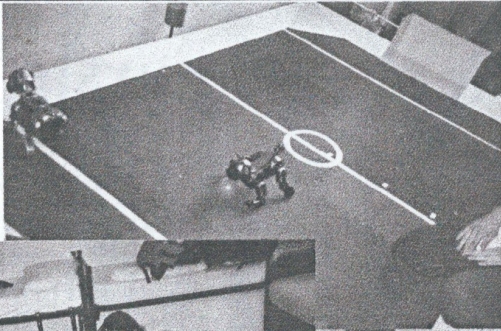
In het buitenland voel je je als toerist al snel bekeken. Sommigen van ons hadden het idee dat we door de Italiaanse paparazzi werden gevolgd. Het was Wouter.

Een aantal van ons had al snel het cafeetje ontdekt waar het bier het voordeligst was. 11 knikkers (1 knikker = 1000 lire = 6 euro) voor een liter bier werd als snel een mooie traditie. Esther kreeg hier lucht van en besloot voor de grap om een keer mee te gaan. De eerste liter ontving ze nog met haar onschuldige gelaat, maar als snel liet Esther zien hoe het moest en zoop ons met liters tegelijk onder tafel.

In Rome wil je er natuurlijk opperbest uitzien. En waar de middelen beperkt zijn moet men elke gelegenheid met beide handen aangrijpen om zijn charisma te verhogen. Een gevonden zonnebril met een glas bleek dan ook een uitstekende toevoeging aan Wimer's persoonlijkheid.

Niet alleen blonde vrouwen zijn erg gewild bij de Italianen. Ook Sander's lange blonde haar maakte hem reuze populair bij de Italiaanse mannen.

Zoals gezegd zijn blonde mensen erg in trek in Italië. Een van onze blondines kreeg namelijk maar liefst twee rozen... van Willem en Hilbert.

Niet alleen de Italianen lopen warm voor menig blondine, ook een van onze blondines liep aardig warm voor menig Italiaan. Niet omdat 'ie nou zo knap of Italiaans was, maar omdat 'ie ober was, want Fiona valt nu eenmaal op alles met een uniform.

Ondanks het romantische Rome, deed niet iedereen zich even goed voorkomen bij het andere geslacht. Mick wist namelijk een nacht, bij een fontein en omringt door rozenverkopers te verklaren dat Fiona een roos niet waardig was.

Als je in Rome bent wil je natuurlijk alles zien. Dus je loopt ondanks de hitte de poten onder je lijf vandaan en je zweet je de pleuris. Muffe geurtjes zijn dan niet altijd te voorkomen, maar het scheelde 's nachts in elk geval een heel stuk als Lennart op verzoek zijn schoenen in een plastic zak deed.

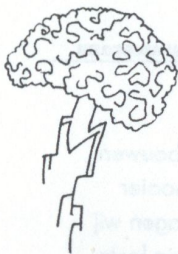
Uiteraard moesten alle toffe belevenissen vastgelegd worden op de gevoelige plaat. Als student heb je niet al te breed, dus gebruikte Douwe zijn fotorolletje twee keer. Het zijn erg mooie foto's foto's geworden.

Rome heeft vele prachtige gebouwen en fontijnen. De een is nog mooier dan de ander, maar helaas zagen wij nergens een waterval. Gelukkig loste Aletta dit gebrek al snel op door na een paar flesjes wijn vanaf de bovenste tree van een fontein naar beneden te kotsen.

Peter D heeft in Rome zijn idool ontdekt. Hij gaat waar (en hoe) hij gaat, staat waar (en hoe) hij staat en zou het liefst precies zijn zoals hij.

Tom was jarig en dit moest uiteraard groots gevierd worden. Bij gebrek aan partytent hadden wij een Piazza Navona. Bij gebrek aan honderd vrienden en familie hadden wij een zootje onbekende Italianen. Bij gebrek aan slingers hadden wij een fontein. Bij gebrek aan appeltaart hadden wij een appel. Gelukkig hadden we wel 24 kaarsjes. Tom is 25 geworden.

Na een week feest, alcohol en hitte werd het voor de meesten erg moeilijk wakker te blijven bij de interessante praatjes. Creatieve geesten, als wij onder ons hebben, bedachten een manier om zelfs Maria wakker te houden. Galgje.

Ondanks de vakantie kregen sommige staffleden de neiging om colleges af te steken. Iemand

presenteerde daarom al snel een revolutionair idee: de Lecture-Mode-Alert-Button (LMAB). Taatgen (2001). Alle rechten voorbehouden.

De meeste dagen van de excursie genoten wij extreem mooi weer. Sommigen van ons beloten daar optimaal gebruik van te maken en bezochten het strand. Bij zo veel zon moet je je natuurlijk goed insmeren en dus deed ook Bob een verwoedde poging. Jammer genoeg was naderhand precies op zijn rug te zien hoe lang zijn armen zijn, want hij had een prachtige Poolse vlag op zijn rug gecreëerd.

Geen van de leden in de groep sprak meer Italiaans dan "Merci en tsjuus." Floris woonde al ruim een half jaar in Rome en kon daarom in vloeiend Italiaans voor iedereen koffie bestellen, of ze nu bier wilden of wijn.

Sommige mensen zijn bang voor spinnen (arachnafobie). Anderen kunnen niet tegen kleine ruimtes (claustrofobie). Weer anderen zijn bang voor water (hydrofobie). En er zijn mensen, die zijn bang voor watermeloenen (Liesbeth). Over het algemeen vinden ze ze wel erg lekker.

Op een gegeven moment wist Caren te constateren dat ze dubbel zag, doordat ze twee ogen had. Dit had uiteraard niks met drank te maken.

Op weg naar huis waren Esther, Erwin en Hilbert hun koffer kwijt doordat Virgin Airlines besloot ze in een ander vliegtuig te gooien. Berto had zo met ze te doen dat hij binnen een kwartier zijn eigen koffer ook maar achterliet in de trein. Hij vindt het nog steeds behoorlijk asociaal dat niemand zijn voorbeeld volgde.

In de trein terug probeerden een aantal van ons Gerben te verslaan met schaken. Hoewel Gerben in zijn leven al zo veel geschaakt had dat hij letterlijk geen schaakstuk meer kon zien, wist hij blind wel dat Jan

Willem zijn paard op zijn eigen toren had gezet.

Oh, ja... er was ook nog iets met een onderbroek...

TopX

Willem: Hilbert en ik gaan morgen naar de mis.

Dus Hilbert, als de priester daar staat met het bloed van Jezus moet je niet roepen "Op Willem" (Het is traditie om 'op Willem' te proosten)

Hilbert: Ja, zo'n mis is leuk want je krijgt er ook altijd een tosti bij!

Esther: Bob, die theedoek kun je wel hebben.

Erwin besteld bijna een "Broodje meloen" als hoofdgerecht ipv "Ham met meloen".

Gelukkig dat Floris mee was.

Wimer: Zo zo, het bouwen van de Sint Pieter is nog een hels karwei.

Hilbert ziet dubbel -> "Op Fioni, op Fioni!!!"

Fiona: Ik ben geen meervoud.

Caren: 1 Fiona, 2 Fioni.... Hi hi hi.

Hilbert (over de azijn/olie potjes): Als dit azijn is ben ik Chroetsjov!

Ha |PROEF| Oh.... het is toch azijn!

Liesbeth: Ik wil geeneens weten wat zijn hobbies zijn.

Hilbert en enthousiaste obers.

Hilbert wil heel erg graag ijs als toetje.

Marti tegen ober: Wat is het toetje van de dag?

Ober (na het binnen even gevraagd te hebben) legt heel erg enthousiast in het half engels half italiaans uit dat het een bosvruchtentaart is. En vraagt dan wie dat wil hebben.

Hilbert (als eerste): Ja dat wil ik hebben!!!

Hilbert (zodra de ober weg is): He shit... eigenlijk wou ik ijs...!

Peter D: I, smelly women.

Mick: Het is 10 voor 12, dus ik moet naar de WC!

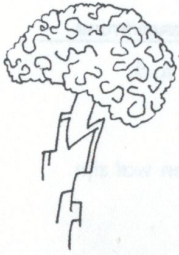
Lennart: 10 voor 12 of een steenworp.

Fiona heeft hier in Rome geen vlam

Hilbert: Maar wie kan ik dan zoenen?!

Mick tegen Hilbert: Zelfs je hand wil je niet zoenen!

Hilbert: Willem zit mij te vingeren!

Caren (bij het afrekenen):
Ik kan niet meer tellen.

Erwin: Hoeveel hebben
we? Kan IEMAND dit
optellen.

Wimer: One of Romes most trendiest.

Mick: Volgens mij moet er eigenlijk nog
wat water bij deze Grappa.

Floris: Dat heb ik nou ook altijd,
misschien moet er nog wat water bij de
ze limonade (lees 'sterke drank').....

Mag ik nog even wat wijn?

Hilbert biedt z'n servet aan aan Mick:

"Moet je voor de grap eens licht ruiken,
het is ECHT goor!!!"

Aletta: Het voordeel van homo's is dat ze
echt goed kunnen koken.

Willem: Mooie vrouw! Mooie vrouw!

Hilbert: Ja! ... maar wel 50!

Berto: Merci, ehh... grathiath, ehh...
tsjuus.

Hilbert aan Willem: Waarom proosten
we altijd 'Op Willem'

Willem: Daar ben jij mee begonnen!

Lennart: Ik kan ook best al etend eten
hoor.

Lennart over het beeld van Michelangelo
in de St. Pieter: Maria met dat kind... hoe

heet ie ook alweer..... oh ja...
Jezus...

Fiona: Ik ben hier langer dan jullie.

Hilbert: Iedere vrouw heeft zo zijn...
ehh wat is het geslacht van een
vrouw...???

Hilbert over het mengen met andere
mensen in Rome: Het enige goede
gesprek dat ik heb gehad was met
scholieren van het Gomarusscollege.

Hilbert: Ik drink noooooooit meer
wijn! ♦

And its human engineers will try not to think about the time the "smart" computer forgot to shut down the engine for several hours. At least the system recognized its mistake — a key element of a computer's ability to understand its environment.

After more than four decades of diligent research and great expectations, scientists are still struggling with ways to make computers work less like souped-up calculators and more like people — ways to make them think.

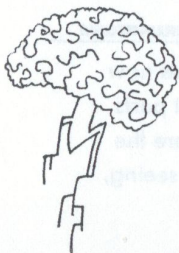
Even now, "if I could build a system that knows as much as my dog, that would be incredible that crying gets attention I described as the thing that intelligence tests measure — whatever that is.

"We're still struggling to come up with a fundamental understanding of what intelligence is," said Eric Grimson, a specialist in medical engineering and computer science at MIT. "Can you build theories for intelligence from fundamental insights? That's sort of the grand dream."

Artificial. New brain-scanning technologies such as targeted MRI are offering important insight into how thinking occurs and how parts of the brain

interact. Brain-scanning devices now watch what's happening, what parts get involved and how they share the work during speech, hearing, seeing, even learning.

Such as, he said. "When you apply this to A-I, you come up with a formula which represents the goodness or badness of what it's doing." In a computer program, such a reward or punishment could be as simple as inputting a plus one or a minus one — if the computer is programmed to prefer one to the other that control systems such as fuel injection, ignition, braking, climate control and even navigation. In homes, the washing machine, the kitchen stove, stereo, heating system, everything have been invaded by semplex and changing environment. So the brain, in essence, is a coping machine that uses a mixture of chemical meaning the machines were becoming more capable, programming languages were increasingly adept and potential uses seemed to show up automatically. Researchers were optimistic about modeling human learning to help machines see and handle objects; the apparent pace of advance led to popular images like the self-aware HAL 900 supercomputer in "2001."

Yet the reach out for an object it can see and has also learned to shake its head — back and forth or up and down — in imitation of a person.

Cog's learning occurs by trial and error. When first given a new task, it is awkward and inefficient. But with each subsequent try it makes small improvements. And the lessons it learns can be applied to the same task under different conditions.

Cog's brain consists of multiple computers in different parts of its body.

Each set of computers makes up part of Cog's "nervous system" and they interact continuously. Cog has also learned how to play with a Slinky and swing a pendulum, by feel rather than sight — by sensing the force of each item and adapting its movements as were the goals? What were the issues? What alternatives were discussed?" Shrobe said. "I'm looking for it to augment mylter, let me see you organize that."

"I will, Henry," Reuther replies, "when you find a way to sell it a Ford." ♦

AGENT 327! VERROER JE NIET! MARTIN LOBEWIJK SIGNEERT
ZIJN NIEUWE ALBUM "HET PAD VAN DE SCHILDPAD" (NR. 13)
BIJ MODERN PAPIER. MAAR, WANNEER PRECIËS?
ZEG OP!! WANNEER??!!

MODERN PAPIER STRIPS

WWW.MODERNPAPIER.NL

Pelsterstraat 20 Groningen Tel. 050-3132521

Lieve POES

Allereerst wil ik zeggen dat ik je column altijd lees. Ik vind het echt geweldig dat je zoveel tijd neemt om onze problemen te bekijken en ons te helpen. Het is daarom dat met mijn probleem bij je durf aan te kloppen.

Ik voel me laatste tijd niet mezelf. Ik krijg het de laatste tijd steeds drukker en ben ook van naam veranderd, wat allerlei problemen met zich mee neemt. Mijn contact met mijn collega's is heel wisselend; de ene keer staan we helemaal open voor elkaar en delen we alles en de andere keer lijkt het alsof we niet bestaan voor elkaar. Mijn geheugen laat me vaak in de steek, al kan ik nu niet zo snel een voorbeeld bedenken.

Ik wil zo graag eens wat tijd voor mezelf nemen, want er zijn heel veel mensen die op mij rekenen en het doet me echt pijn als ik hun teleurstel. Ze keren zich weg van mij en nu zadel ik mijn collega's op met meer werk. POES, wat kan ik doen?

De twlinux server.

Lieve Linny

We hebben allemaal wel eens een dag dat het niet mee zit. Als na een zo'n dag nog zo'n dag volgt, dan noemen we het al snel een depressieve periode.

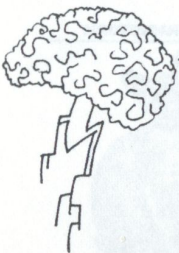
Mensen die geregeld last hebben van deze periodes worden manisch genoemd.

Persoonlijk ben ik van mening dat er in de maatschappij te weinig begrip is voor mensen die aan deze aandoening lijden. Meningingen zoals "Je doet het je zelf aan" zijn te makkelijk gemaakt.

Maar Linny, bedenk wel dat je een server bent. Mensen verwachten meer van jou en beseft dat je bij het grof vuil wordt gezet als je niet meer aan die verwachtingen voldoet. Mijn advies is daarom als volgt: Stel je niet zo aan. Ik kan me goed voorstellen dat je collega's zich voor je luiheid schamen. Het contact met je collega's zal wel verbeteren zodra je je een beetje gedraagt!

sterkte Linny,

de POES

THE FATE OF THE WORLD RESTS ON THE COURAGE OF ONE WARRIOR PRINCESS MONONOKE

door Jan Willem Marck

Princess Mononoke (Mononoke
Hime, 1997)

<http://www.princess-mononoke.com>

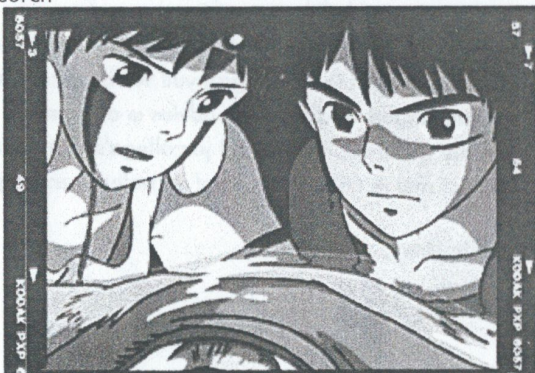

Afgelopen Pasen had een vriend van mij een echt loungeparty georganiseerd. Hij had zijn hele kamer volgelegd met matrassen en overal stonden lekkere hapjes en lekkere drankjes. Je kon ook oldschool spelletjes spelen (b.v. scorch the earth) en er draaide ook voortdurend films (b.v. een half uur aquarium). Wat ook heel erg leuk was, was dat een heleboel mensen hun best hadden gedaan iets leuks mee te nemen. Er was dus echte spaascake, een heuse soundtrack een poster met bijbehorende uitnodiging en er waren zelfs 20 eieren gekookt, geverfd en verstopt (sommigen te

goed). Op een gegeven moment zat ik dus zo stoned als een beer naar een film te kijken. Het zag er allemaal wel leuk uit maar ik begreep er geen biet van. Dus de volgende ochtend kopieerde ik de film en heb ik Princess Mononoke (PM) later nog een paar keer bekeken (DIVX is gaaf).

Als eerste zal ik zeggen dat PM een anime film is en in zijn geheel niet lijkt op het kinderactige Pokemon en bijbehorende onzin, wat veel mensen gelijk denken als ze anime of manga horen.

Het verhaal speelt zich af in het middeleeuwse Japan. Door de gek geworden Zwijngod te doden is de prins van een klein dorpje gedoemd een langzame dood te sterven. Verbannen uit zijn dorpje reist hij naar het westen op

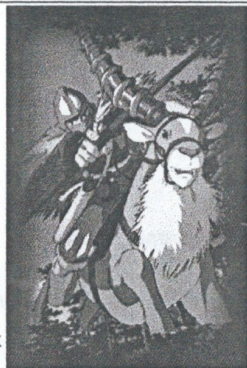
zoek naar genezing. Als hij hoort dat de Hertgod een mogelijke redding is reist hij weer verder. Als de prins bij een ijzermijn dorpje komt is daar een veldslag tussen de plaatselijke bevolking en de Bosgoden, die worden geleid door prinses Mononoke. Zij is opgevoed door de Wolfgod. De mensen worden geleid door een vrouw die een veilige plaats voor de mensheid wil creëren. Hiernaast is ook een mysterieuze man die het hoofd van de Hertgod wil hebben.

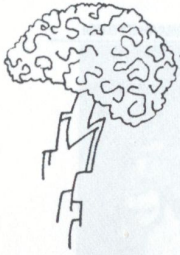

Het eerste wat in mijn hoofd opkwam toen PM was afgelopen (de 2^e keer dan), was hoe walgelijk mooi alles eruit zag. Bijna alle figuren bewogen zo soepel, de computer effecten waren bijna niet te onderscheiden van de tekeningen en de achtergronden waren oogverblindend mooi getekend. Natuurlijk zijn de gevechten ook de moeite waard. Het

verhaal is ook mooi verteld. De goden worden mooi neergezet en de bos wezentjes zijn ook leuk gedaan. Ook wordt er niet

echt oordeel uitgesproken wie nou de goeden en de slechten zijn, wat het ook wel iets om over na te denken maakt. Het enige wat een beetje jammer was was de nasynchronisatie van het japans naar het engels, ook al hebben ze de monden opnieuw getekend speciaal hiervoor. Uiteindelijk is deze anime film toch een van de beste animatie films die ik ooit gezien heb. Een mooi en redelijk begrijpbaar verhaal, mooi getekend, alles bij elkaar resulteert dit tot een 9/10.

Problems and Puzzles

Wiebe van der Hoek and Rineke Verbrugge

*Introduction Epistemic logic is the logic of knowledge: how do you reason about the question whether your silent admirer knows that you know that (s)he sent you an anonymous Valentine card? In this article, we will use examples and puzzles to give some flavor of the field and to demonstrate that the notion "it is known that" is meaningful and interesting for researchers in theoretical computer science and AI.

Example 1 is a typical application of epistemic logic in standard computer science. By adding knowledge operators to the language, a program is "derived". Then follows Puzzle 1, which is meant to show that knowledge of another's ignorance may lead to strong conclusions. Finally, the subject of Common Knowledge comes to the fore. Even though this notion is intuitively easy, it turns out to be extremely hard to attain or to guarantee this form of group knowledge (see Example 2, Example 4, and Puzzle 4). There is no room here to give further technical and historical background to the examples and

Epistemic logic

puzzles, but the interested reader may find them in the references at the end.

*Formalizing knowledge For the simplest kind of epistemic logic, it is sufficient to enrich the language of classical propositional logic by unary operators K_i , where $K_i\phi$ stands for "agent i knows ϕ ". Here, an agent may be a human being, a robot, a machine, or simply a 'process'. Before looking at an application, let us note that the meaning (or truth value) of $K_i\phi$ cannot be given by any propositional truth table in terms of the truth value of ϕ . For suppose we could, then there would be four candidates for that truth table, corresponding to always true, always false, ϕ and $\neg\phi$ - and clearly neither of those corresponds to the intended meaning of $K_i\phi$. Clearly the truth value of $K_i\phi$ does not only depend on the truth value of ϕ : one can think of many pairs of formulas ϕ_1, ϕ_2 that have the same truth value (say 'true'), while for some agent i , $K_i\phi_1$ holds but $K_i\phi_2$ doesn't. For example, take $\phi_1 = \text{'it is raining in Utrecht'}$, $\phi_2 = \text{'it is raining in Groningen'}$, and $i = \text{Wiebe}$.

Why are these knowledge operators useful? The derivation and correctness proofs of communication protocols form a nice example.

Example 1 (alternating bit protocol) There are two processes, let us say a 'Sender S' and a 'Receiver R'. The goal is for S to read a tape $X = \langle x_0, x_1, \dots \rangle$, and to send all the inputs it has read to R over a communication channel. R in turn writes down everything it reads on an output tape Y. Unfortunately the channel is not trustworthy: there is no guarantee that all messages arrive. On the other hand, some messages will not get lost, or more precisely: if you repeat sending a certain message long enough, an instance of it will arrive eventually. Now the question is whether one can write a protocol (or a program) that satisfies the following two constraints:

*safety: at any moment, Y is a prefix of X;

*liveness: every x_i will eventually be written on Y.

In the protocol below, $Ks(x_i)$ means that Sender knows that the i -th element of X is equal to x_i .

Protocol for S:

```

S1  $i := 0$ 
S2 while true do
S3   begin read  $x_i$ ;
S4   send  $x_i$  until  $KsKr(x_i)$ ;
S5   send " $KsKr(x_i)$ " until  $KsKrKsKr(x_i)$ ;
S6    $i := i + 1$ 
S7 end

```

Protocol for R:

```

R1 when  $Kr(x_0)$  set  $i := 0$ 
R2 while true do
R3   begin write  $x_i$ ;
R4   send  $Kr(x_i)$  until  $KrKsKr(x_i)$ ;
R5   send " $KrKsKr(x_i)$ " until  $Kr(x_{i+1})$ 
R6    $i := i + 1$ 
R7   end

```

(For a simulation of the protocol, see <http://tcw2.ppsw.rug.nl/mas> under the link "projecten", in turn linking to "Protocol Simulatie".)

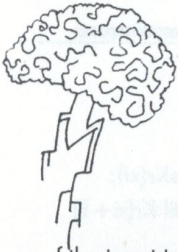
An important aspect of the protocol is that Sender at line S5 does not continue reading X and does not yet add 1 to the counter i . We will show why this is crucial for guaranteeing safety. For, suppose that the lines S5 and R5 would be absent, and that instead line R4 would read as follows:

```

R4 send  $Kr(x_i)$  until  $Kr(x_{i+1})$ ;

```

Suppose also, as an example, that $X = \langle a, a, b, \dots \rangle$. Sender starts by reading x_0 , an a , and sends it to R. We know that an instance of that a will arrive at a certain moment, and so by line R3 it will be written on Y. Receiver then acts as it should and sends an acknowledgement (R4) that will also arrive eventually, thus Sender continues with S6 followed by S3: once again it reads an a and sends it to Receiver. The latter will eventually receive an instance of that a , but will not know how to interpret it: "is this a

a repetition of the previous one, because Sender does not know that I know what x_0 is, or is this a the next element of the input tape, x_1 ”? This would clearly endanger safety.

As a final remark on the protocol, let us note that it is possible to rewrite the protocol without using any knowledge operators. The result is known as the ‘alternating bit protocol’.

Another well-known protocol for sending files is the Transfer Control Protocol (TCP) standardly used on the Internet. A knowledge-based algorithm for TCP is investigated in [3]. Currently a student from Utrecht is carrying out a master’s project at KPN, where the question is not whether the contents of the messages arrives safely, but whether the receiver of a message can be sure that the sender is really the agent that he purports to be. Applying epistemic logic to this problem, the “correctness” of the protocol for cellular phones has been formulated and proved.

For negotiations and games it is not only important for participants to know what the others do know, but even more to know what the others do *not* know. Thus, your ignorance can provide me with useful information. A well-known example of this phenomenon is the wise men puzzle, in which one wise person can

derive the color of his hat from the fact that his colleagues have said they don’t know the color of their hats. A somewhat more complex variant of this phenomenon is the muddy children example at the end of this article. The following puzzle, adapted from a paper by John McCarthy, is less well known.

Puzzle 1 (Sum and Product) Two persons, S and P , find themselves in a room, of which they do not know the dimensions breadth b and length l , both integers. S is told (in secret) the sum of the two integers, and P is told (again in secret) their product. They know about each other that S knows the sum and P the product, and also they know the constraint that $99 \geq l \geq b \geq 2$.¹ At this point, the following dialogue arises:

P: “I don’t know the numbers.”

S: “I knew you didn’t know. I don’t know either.”

P: “Now I know the numbers.”

S: “Now I know them too.”

In view of the above dialogue, is it possible to reconstruct b and l ? What are the numbers? (For a discussion of this problem by a group of AI students from Groningen, see <http://tcw2.ppsw.rug.nl/stinger/mas/>.)

***Common Knowledge** It is interesting to investigate notions of group knowledge for multiple agents. For example, for a group of n agents $\{1, \dots, n\}$, one can define

'Everybody Knows' ($E\phi$) by $E\phi \equiv K1\phi K n\phi$. Another intriguing notion of group knowledge is 'Common Knowledge' ($C\phi$), that should mean something like $E\phi VEE\phi VEEE\phi V \dots$ (Unfortunately, such an infinite conjunction is not allowed in the language of epistemic logic.)

One can intuitively grasp the fact that the number of iterations of the E-operator makes a real difference in practice. For example, suppose that ϕ stands for "Saint Nicholas does not exist". Imagine the difference in how your family's celebration of Saint Nicholas' Eve would look like if $K1\phi E\phi$ holds, as compared with the situation where $E\phi EE\phi$ holds, or the one where $EE\phi EEE\phi$ holds.

Another way to grasp the notion of Common Knowledge is to realize in which situations $C\phi$ does *not* hold for a group. This is the case as long as someone, on the grounds of their knowledge, holds it for a possibility that someone holds it for a possibility that someone ... that ϕ does not hold. The following example illustrates such a situation.

Example 2 (Alco at the conference) Alco is visiting a conference in Barcelona, where at a certain point during the afternoon he has had enough and decides to lounge in the hotel bar. While he is enjoying himself there, an important practical announcement ϕ is made in the lecture room. Of course at that moment $C\phi$ does not hold, nor even $E\phi$. But now suppose

that in the bar the announcement comes through by way of an intercom connected to the lecture room. Then we do have $E\phi$, but not $C\phi$; after all, the other visitors of the conference do not know that Alco knows ϕ . After hearing ϕ , Alco leaves the hotel for some sightseeing in the city.

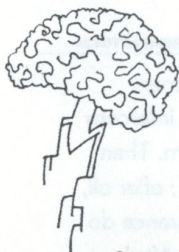
At that moment someone in the lecture room worriedly asks whether Alco knows ϕ , upon which the program chair reassures her that this is indeed the case, because of the intercom. Of course at that moment, ϕ still does not hold! voorbeeld

The example above illustrates that Common Knowledge is a very strong notion, which therefore holds only of very weak propositions ϕ . In general it is quite difficult to establish Common Knowledge, especially in situations like the following, where communication is not generally known to be totally reliable.

Example 3 (Byzantine generals)

Imagine two allied generals, A en B, standing on two mountain summits, with their enemy in the valley between them. It is generally known that A and B together can easily beat the enemy, but if only one of them attacks, he will certainly lose the battle.

A sends a messenger to B with the message b (= "I propose that we

attack on the first day of the next month at 8 PM sharp"). It is not guaranteed, however, that the messenger will

arrive. Suppose that the messenger does reach the other summit and delivers the message to B. Then K_{bb} holds, and even KaK_{bb} . Will it be a good idea to attack? Certainly not, because A wants to know for certain that B will attack as well, and he does not know that yet. Thus, B sends the messenger back with an 'okay' message. Suppose the messenger survives again. Then KaK_bKab holds. Will the generals attack now? Definitely not, because B does not know whether his 'okay' has arrived, so K_bKaK_{bb} does not hold, and Common Knowledge of b has not yet been established. One can prove that in order to start a coordinated attack, Common Knowledge of b is necessary, but that it can never be established in this way using a messenger.

In the Byzantine generals example the problem is of course that it is not guaranteed from the outset that the message b will arrive at the other summit. In the next problem, we will make the circumstances a bit more favorable, and investigate whether establishing Common Knowledge becomes feasible.

Puzzle 2 Two parties, A and B, know that their communication channel is trustworthy, but with one small catch: when a message is sent at time t, it either arrives immediately, or at time $t+\epsilon$.

Now A sends a message to B at time t_0 . Question: will Common Knowledge about b ever be established among them? And if so, when? What consequences would it have if the above guarantee would hold for our e-mail? Hint: take into account that an e-mail message discloses its time of sending. (For a student's take on the problem, see <http://tcw2.ppsw.rug.nl/mas> under the link "projecten", in turn linking to "Common Knowledge in communication".)

We end with a well-known example.

Example 4 (The muddy children) In this example 2 the principal players are a father and k children, of whom m (with $k \geq m$) have mud on their forehead. The father wants to have a serious talk with the muddy children. Thus, he calls all the children together. None of them knows whether it is muddy or not, but they can all accurately perceive the other children and judge whether they are muddy. Moreover, all this is general knowledge; it is also Common Knowledge that all children are perfect logical reasoners and have even successfully finished a course on epistemic logic. Now father has a very simple announcement ϕ to make:

At least one of you is muddy. If you know that you are muddy, please come forward.

After this, nothing happens (except in case $m = 1$). When the father notices this, he literally repeats the announcement ϕ . Once again, nothing happens (except in case $m = 2$). The announcement and subsequent silence are repeated until the father's m -th announcement. Suddenly all m muddy children step forward! It would go too far to describe the logical techniques needed to give a sound explanation, but one gets a good idea when investigating what happens in the cases $m = 1, 2$. Thus, suppose $m=1$ and father just announced ϕ , then the only muddy child knows it is muddy, because it does not see any muddy companions. It duly steps forward. Now suppose $m=2$, and call the muddy children $m1$ and $m2$. Let us follow $m2$'s reasoning. After the first ' ϕ ', $m2$ reasons about $m1$ just like we did in the previous case: "I don't know whether I'm muddy. If not, $m1$ wouldn't see any muddy companions and would step forward". At the father's second ' ϕ ', $m2$ knows that $m1$ has not in fact stepped forward, so: " $m1$ must have seen another muddy child. I don't, so that must have been me". Now $m2$ steps forward, and $m1$ as well (by a symmetrical argument). Note, finally, that however many children are muddy, there is no Common Knowledge that there is even at least one muddy child before the father makes his first announcement! For example, in case $m=2$, child $m1$ holds it to be possible that it is not muddy and that simultaneously $m2$

holds it for a possibility t that $m2$ is not muddy either.

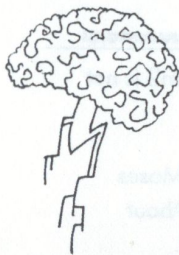
[1]R. Fagin, J.Y. Halpern, Y. Moses and M.Y. Vardi, *Reasoning About Knowledge*, MIT Press, 1995.

[2]J.-J.Ch. Meyer and W. van der Hoek, *Epistemic Logic for AI and Computer Science*, Cambridge University Press, 1995.

[3]F. Stulp and R. Verbrugge, A knowledge-based algorithm for the Internet protocol TCP, to appear in the *Bulletin of Economic Research*, 2001. (A pdf-file can be found as TCW-2000-5 on <http://tcw2.ppsw.rug.nl/prepublication/s/>)

[4]R. Verbrugge, *Basics: the modal approach to knowledge and Knowledge within a group*, BOK project study guides for [2], 2000. <http://tcw2.ppsw.rug.nl/rineke/unit1.ps> and <http://tcw2.ppsw.rug.nl/rineke/unit2.ps>.

[5]W. van der Hoek, J. Jaspars and E. Thijsse, Persistence and Minimality in Epistemic Logic, in *Annals of Mathematics and Artificial Intelligence*, 27(1—4), pp. 25—47 (2000).

STRIP FREAK

"Ik hoop dat die ene goeie erin staat."

"Ik lees jullie blaadje elke dag van het begin tot het eind. OK, het is allemaal prima leesvoer als je niets te doen hebt. Wat me alleen gaat opvallen na twee maanden lezen, is de comic Scribbly. Deze is in twee maanden tijd nog nooit leuk geweest. Het is hartstikke zielig getekend en bevat totaal geen humor. De strip daaronder, Bielzenblues, daarentegen is bijna elke dag wel goed voor een glimlach. Kunnen jullie niet een betere strip vind, want Scribbly haalt jullie blad naar beneden."

- Eelco van de Merwe

Ingezonden brief uit de Metro.

"Al vanaf de eerste editie ben ik een tevreden dagelijkse lezer van Metro. Wat mij een doorn in het oog is, is het lage niveau van de strips.

Met name Scribbly en Cor Condur zijn getekend door personen die duidelijk tekenvaardigheden missen en de kunde

om in drie tot vier plaatjes een verhaal te vertellen. Ze zijn van een middelbare school niveau.

Nu vind ik dat iedereen een kans moet krijgen zich te bewijzen en ik hoopte dan ook dat de strips zich positief zouden ontwikkelen.

Tot op heden zie ik echter eerder een verslechtering in de getekende stroken. Deze kritiek zal waarschijnlijk worden gedeeld door veel lezers."

- P. Chin

Ingezonden brief uit de Metro.

Elke werkdag prijkt in de Metro een nieuwe strook van de hand van Jean-Paul Arends. Scribbly is de naam van de ongelijk geoogde hoofdpersoon, welke in een psychiatrische inrichting verblijft om van zijn waanbeelden af te komen. Zijn huisgenoot Quibus, het vliegende masker Doe-ran en de buitenaardse reiziger Zark bespoedigen zijn herstel niet.

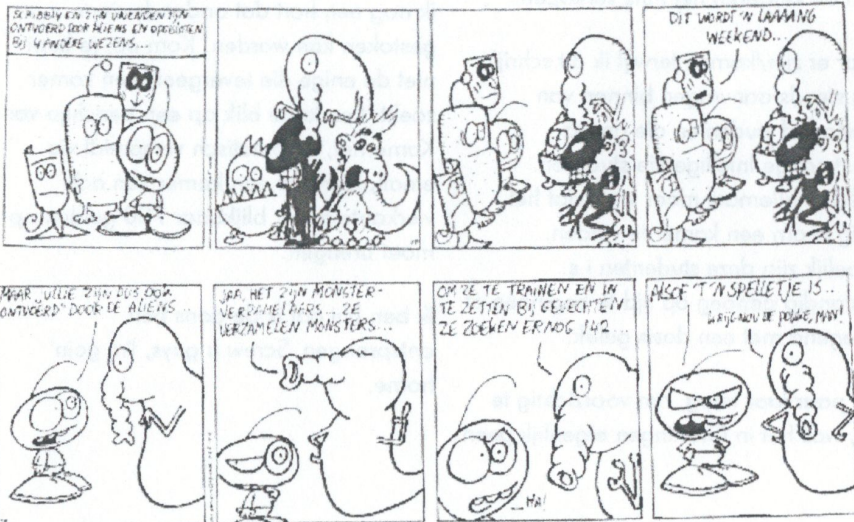
De tekenaar heeft zich laten inspireren door Taco Zip, wat ook een aanrader is voor mensen die dit soort humor kunnen hebben. De Parodieën op Big Brother, the Blair-Witch project en verschillende talkshows worden afgewisseld met reizen naar andere dimensies door middel van dimensiekronkels. Raar woord eigenlijk, kronkel. Kronkel. Kronkel.

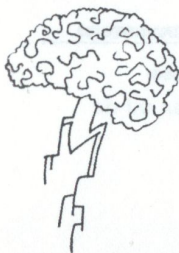
strookjes samen met wat losse tekeningen en enkele brieven uit de Metro.

Scribbly 1. "Ik hoop dat die ene goeie erin staat" Jean-Paul Arends

-- Douwe

Het is dus misschien even wennen, maar Scribbly is zeker de moeite waard met zijn absurdistische humor en lange verhaallijnen. Voor mensen die niet elke dag in de trein zitten en dus de verhaallijn niet volledig kunnen volgen, is nu de eerste bundel uitgegeven. Voor twintig gulden heb je de eerste 246

Screw U guys...

Kamernood!

De volledige titel van deze column luidt eigenlijk Screw u guys, I'm goin' home. Voor deze keer wel erg toegespitst. Op het moment dat ik dit schrijf zit ik zelf midden in een verhuizing van een tijdelijk kamertje naar iets fatsoenlijks. Blijkbaar heb ik de dans ontsprongen. De meeste ouderejaars hebben niet zo veel problemen van kamernood. Hoewel...Ik hoor nog te vaak van mensen die uit het huis worden gezet omdat oma overleden is en de kinderen het huis verkopen.

Maar er zijn/komen terwijl ik dit schrijf nog steeds aanvragen binnen van aanstaand studenten die graag Kunstmatige Intelligentie studeren. Welkom allemaal maar weet dat het lastig is om een kamer te vinden. Hopelijk zijn deze studenten i.s. verstandig genoeg op tijd te beginnen of gezegend met een dosis geluk.

Een paar jaar terug, om voorzichtig te zijn, was het in Groningen eigenlijk geen

probleem om een kamer te vinden en te huren. Dat is met de veranderde wetgeving die het duurder maakt om een tweede hypotheek te hebben en het verhuren van zolderkamers ook tegengaat behoorlijk verandert. Twee kamers in 1 huis, gelukkig, van beide zes vierkante meter op verschillende verdiepingen is geen ongehoord fenomeen. Wat betreft de Selwerdflats, die puilen in september uit om nog maar te zwijgen van de Vinkhuizereflats.

Voor ouderejaars studenten die stage willen lopen in Utrecht of Amsterdam heb ik nog een hart dat onder de riem gestoken kan worden. Kom op, je bent niet de enige die tevergeefs een kamer zoekt. Een korte blik op een berichtje van Kamernet, automatisch verspreidt via email, leert dat een kamer van acht vierkante meter blijkbaar 700 gulden op moet brengen.

Ik ben blij dat ik de dans ben ontsprongen. Screw u guys, I'm goin' home.